

א ת מ ו ל

קונצרט

הערב של אורי קם

פתיחת העונה בתזמורת הישראלית הסימפונית ראשון לציון.
מנצח: מנדי רודן. היכל התרבות של ראש"צ

בלה ברטוק הספיק להשאיר רק מתווים, לקונצרטו לוויולה שלו. אבל היצירה שהורכבה מהיסודות האלה יפה ביותר. ומאפשרת לסולן להראות וירטואוזיות וכושר הבעה גם יחד. אורי קם, בן 24, הופיע לכאורה כממלא מקום (במקום ויולנית מהמזרח הרחוק), אבל כיכב בגדול. אם יש ויולן כזה בארץ, לשם מה לחפש בשדות זרים. מהנגיעה הראשונה של הקשת שלו במיתרים שפע מהכלי צליל רחב, חודר וערב, ובתום היצירה ציפיתי, בתמימות, שהקהל ידרוש את החלק האחרון שוב. התבררתי. לפני כן נוגנה בביצוע בכורה יצירה קצרה חדשה מאת בן ציון אורגר. "למעמקים" שמה, המודיעה בגלוי על ישראליות, זה בצלילים עצמם והו בחומר התוכני הנלווה – תיאור ירייה ברגל מצפת אל מעמקי הוואדי שתחתיה. לא פיענחתי את הקשר המוצהר בין הרגשת הרבדבריות המתחוללת לפעמים בוואדי הזה, לדברי אורגר, ובין מה שמתרחש ב"למעמקים", אך הקשר הזה אינו הכרחי כלל להתרשמות ולהנאה מהיצירה. את המחצית השנייה של הקונצרט מילאה הסימפוניה החמישית של צ'ייקובסקי, עתירת פאתוס ו"גורל" כרגיל, בביצוע מדויק ומרשים. מעניין היה – לשם ניסיון – להציב את התדר מורת הזאת, כשהיא מנוהלת בידי האמונות של מנדי רודן, על במת היכל התרבות, ולעמוד על מידת השפעתה של האקוסטיקה על התמונה הצלילית הכוללת (ואין ללמוד מכך שהאקוסטיקה של האולם הראש"צ אינה טובה. היא טובה, אך שונה). העובדה המאכזבת היחידה בקונצרט זה – באוזניי – היא בחירת הסימפוניה של צ'ייקובסקי לסיום. היא הטביעה על כל הערב רושם קצת נפתליני, כבד, מיושן. בומבסטית ולא אנינה במיוחד היא נשמעת לאחר ברטוק, חרף המלודיות הירועות.

Translation:

THE NIGHT BELONGS TO ORI KAM

Ori Kam, who is 24 years old, appeared as a replacement for Nabuko Imai, but stole the show. If we have such a violist in Israel, why import? From the first touch of his bow on the string, a broad, penetrating and pleasant sound streamed out, and at the end of the piece, I naively expected the audience to demand the last movement to be played again.